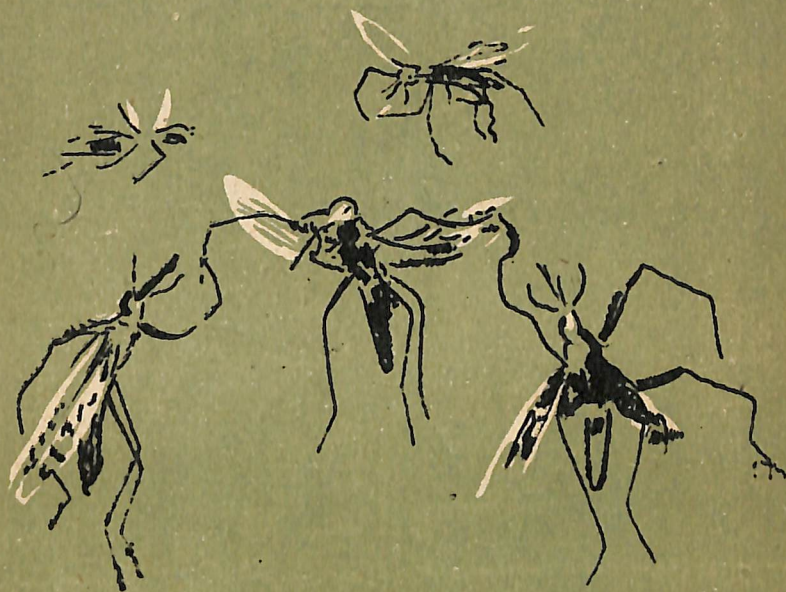

Ն.ՆԱԶԱՐՅԱՆ

ՄՈԾԱԿՆԵՐԻ

ՀԱՐՍԱՆԻՔԸ

ՊԵՏՅՐԱՏ

891.990
Հ-15

891,995

Ն-15

ԱՄ

Ն. ՆԱԶԱՐՅԱՆ

3 MAY 2011

ՄՈԾԱԿՆԵՐԻ ՀԱՐՍԱՆԻՔԸ

Նկարներ
Բ. Մեսրոբյանի

ՊԵՏՅՐԱՏ

ՀԼԿՔԵՄ ԿԿ ԿԻՑ ՄԱՆԿԱՊԱՏԱՆԵԿԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԲԱԺԻՆ
ՑԵՐԵՎԱՆ

1938

Պլումբեուս և հերկանուս,
Կուլեկս,
Այդես, —
Յեկան հանդես:

Եսպես խումբ-խումբ, տղտղալով,
Հն յերգելով, հն բզզալով, —
Հավաքվեցին մի տաք անկյուն,
Ժողով արին գիշերն անքուն:

Առաջ յեկավ մայր մոծակը,
Մի բարձ դրին նրա տակը,
Փափուկ բարձին մայրը թիկնեց,
Հանգիստ ձայնով եսպես խոսեց:

— Մտիկ արեք, իմ մոծակներ,
Ի՞նչ ե ասում մայրիկը ձեր.
Նոր եք թռել դուք ես ջրից,
Համբավ չունեք դեռ աշխարհից:

Դուք բոլորդ, այս որից յետ,
Պիտի կապվեք մարդկության հետ:
Բայց դուք գիտե՞ք՝ հեշտ բան ե, վոր
Ձագ պաշտպանենք տարին բոլոր:
Այս ճահճի մեջ
Տանջվել անվերջ,
Ցավ ենք քաշել,
Կյանք ենք մաշել,
Վերջը մի կերպ հասել հացի...

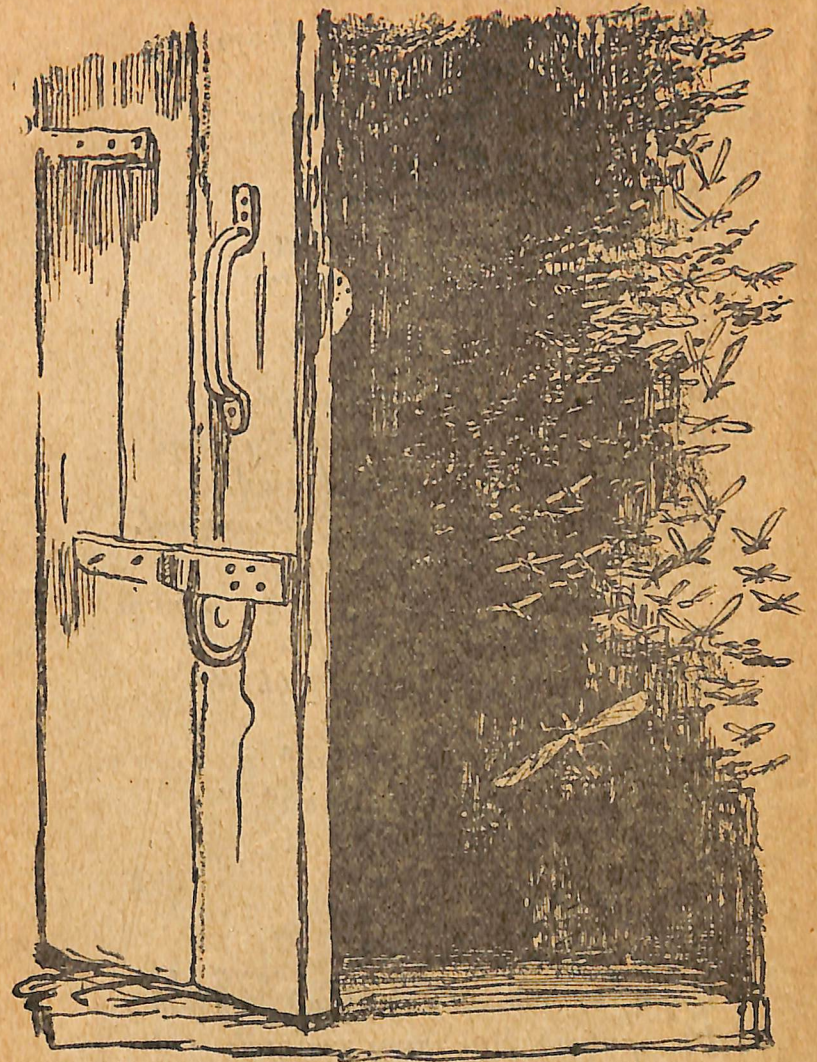
Մեկ ել նրան, մի զիլ քացի...
— Հիմար, գոչեց քացի տվող
Խենթ մոծակը տղտղացող —
Հավաքել ես գեղ-գեղովին,
Ինչ ե, լսենք քո ժողովին,
Ազատ կյանք եմ յես ցանկանում
Քո ուժիմին չեմ յենթարկվում:

Վրա տվին ամեն կողմից
Մայր մոծակին մի անգամից:
Խեղճը անից
Թռավ գահից:

— Ել չեմ ուզում գլուխ պատռել,
Հիմարներիդ կարգի բերել:
— Ել հիմի մեզ մայրը պետք չի,
Քացով տվեք, թող դեն կորչի:
Մի նոր մոծակ վրա հասավ,
Չայն խնդրելով այսպես ասավ.
— Մի դես նայիր, ընկեր Այդես,
Ի՞նչ եք խոսում, անխելք, այգպես,
Յերբ գա աշուն՝ գոմը կերթանք
Ու կգրենք հրավիրանք՝
Կգա գեղը—

Մեր վողջ ցեղը:
Յերբ կունենաք հագուստ ու գույք,
Մենք կկազմենք մի մեծ խնճուկք,
Յոթը գիշեր, յոթը ցերեկ
Կասենք. «Տղերք, կերեք, խմեք»:

Ահա այսպես հարսանիքով
Հարս կբերենք գյուղի կարգով:
— Կեցցես, կեցցես մեր փեսացու,
Չայնեց մոծակ մի տիրացու,
— Դե, բոլորս յեկեք յերգենք,
Սրան մի լավ գովաբանենք:
Ու շարվեցին մոծակները,
Մոտեցրին կնճիթները,
Շատ տղաացին, տղաղացին,
Թռան դեպի գոմ գնացին:

Գոմը չոր եր, տավար չկար՝
Դաշտում եյին կովն ու վոչխար:
Մոծակները հավաքվեցին,
Հարսանիքի տեղ ընտրեցին:

Մին ել, ընը՝ գոմի տերը,
 Բռնած թոռան փափրիկ ձեռը,
 Գոմը մտավ, վոր հավերի
 Որվա ածած ձուռն հավաքի:
 Մոծակները շշնջացին,
 Տգտղացին ու խնդացին:
 Յեվ նրանցից մինը վազեց
 Կուզ պառավի քթից բռնեց:

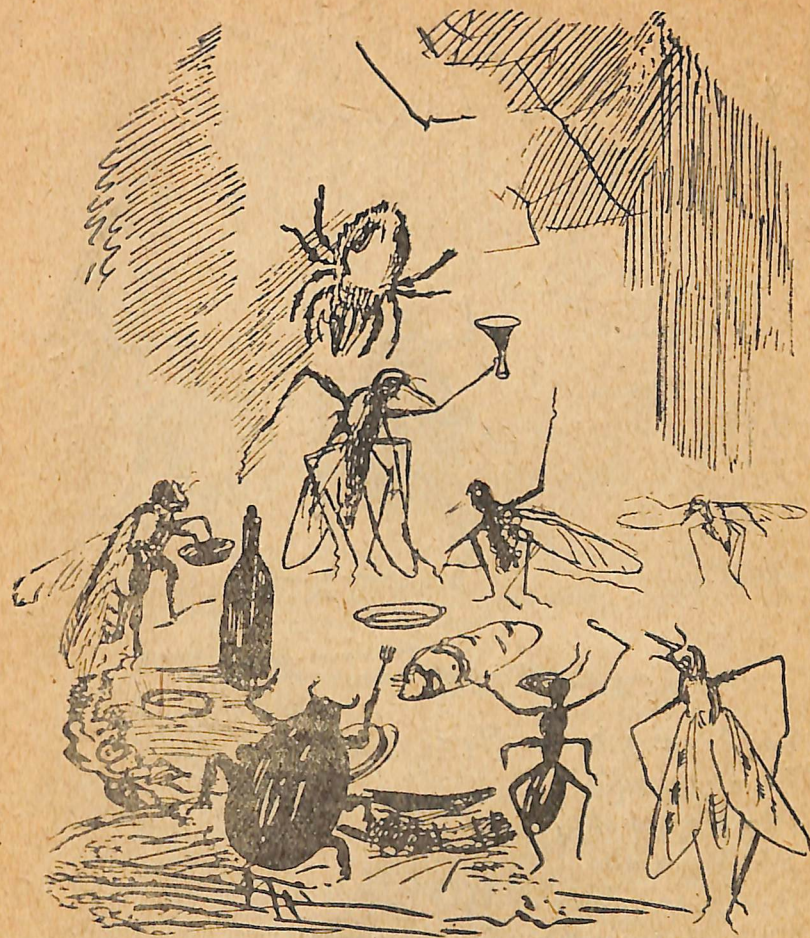
— Տը՛ղղ...

— Պը՛ղղ...

Իր կնճիթով սուր ու խայթող
 Խեղճ պառավին պատճառեց դող:
 Պառավն շտապ գոմից թռավ,
 Ձու, հավ ու թառ վողջ մոռացավ,
 Ձեռքը տարավ քիթը քորեց:
 — Անտեր մնաս, ու՛ֆ, ու՛ֆ, — ասեց:
 Մոծակները ծափ տվեցին,
 Խմբով գոմից դուրս ցատկեցին:

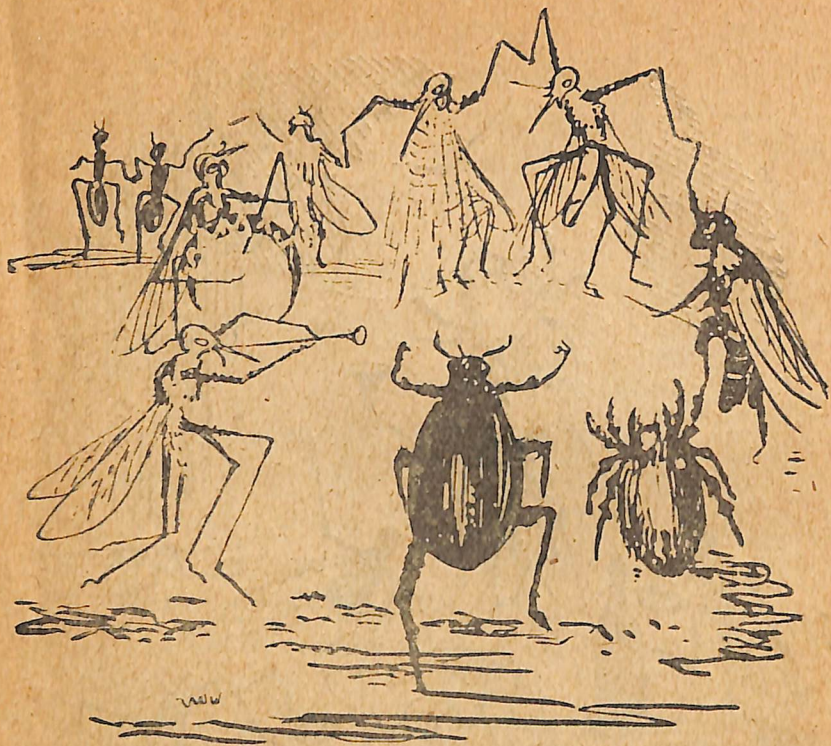
Ահա այսպես ամառը վողջ
 Թռվոացին ժիր ու անխոնջ,
 Մարդ կծեցին,
 Վարակեցին:
 Վորը մեռավ,
 Վորը թռավ,
 Վորն ել սատկեց նեխած ճահճում —
 Են սրսկած թունոտ մահճում:

Բայց տաքերը շուտով անցան,
 Ծառ ու ծաղիկ վտիտ դարձան,
 Մոծակները ցրտահարված,
 Անփույթ շարքով յերամ կապած՝
 Թռան դեպի գոմերը տաք,

Յեվ սկսվեց խաղ ու կատակ:

Մեր փեսացուն տեղից ցատկեց,
 — Պսակվում եմ, — հայտարարեց:
 — Այ, շատ բարի, ինչ եմ ասեր,
 Հարսանիքիդ վախտն ե հասեր:
 Դեհ, վեր կացեք
 Գինի բերեք:
 Յեվ դուրս յեկան մոծակները,

Նախ՝ գրեցին հրավերը,
Առան կացին
Յեզ մորթեցին,
Գինի առան,
Աշուղ դարձան...
Մեկ թռչում են, մեկ տղտղում,
Ծափ են տալիս, առաջ վազում:

Կազմել եյին մոծակների
Մի մեծ համերգ հրաշալի:
Ու կանչեցին հարևանին,
Ծանոթ, ընկեր, բարեկամին:
Հավաքվեցին մեծ, միջին,
Բլոճ, մրջյուն, ամեն տեսակ:
Բերին նաև

Ընտիր պարզև
Հարսանքավորը —
Տիգրավորը,
Մարդ-խնամին,
Բզեզ ամին:
Յեվ միալար նվագներով,
Ճամբա ընկան զիլ յերգերով:
Պար են բռնել՝
Ահել ջահել
Խաղում, խնդում,
Մինչև հասան զոջանչի տուն:
— Ուռն, ուռն, — գոռում եյին
Ամեն կողմից տղա ու կին...
— Խմենք յերկու ծաղկի կենաց,
Արժանացան նրանք միմյանց...

Մոտ յերեք որ հարսի տնում
Կատարեցին լավ կեր ու խում,
Վերջը հարբած
Ու տաքացած
Հարսին առան ու տուն դարձան:

Հենց վոր հասան, թռան տեղից՝
Մարդ ու բզեզ, դուռ ու դրկից:
— Կարգ պաշտպանիր, բզեզ քեռի,
Բլոճ պապին պիտի պարի:
— Խնամի սարդ, ի՞նչ նվագեմ:
— Ներեք, տղերք, յես հոգնած եմ:
Յեվ ամենքից հետո ասին —
— Հերթը հասավ հարսն ու փեսին:

Քողով հարսը պարն սկսեց,
 Մի մարդ գոմի դուռը բացեց,
 Կամաց-կամաց յեկավ առաջ,
 Նոր գործիքներ ձեռքին բռնած,
 Պինդ փակվեցին դուռ լուսամուտ,
 Գոմը պատեց անթափանց մուխ:

Անձանոթը լուցկին վառեց,
 Յեվ ծծումբը բոցավառվեց:
 Գոմը դարձավ ծխի բազնիք,
 Ու խառնվեցին տղամարդիկ:
 Յեվ լավում և իրարանցում,
 Թըպրտում են թունոտ բոցում,
 Տղզում, ճչում,
 Իրար կանչում:

Պատ. խմբագիր՝ Մ. Կրախչ Կորյուն
Ֆեխ. խմբագիր՝ Ան. Գասպարյան
Սրբադրիչ՝ Թ. Հովակիմյան
Գնաբույ սրբագրիչ՝ Գ. Հակոբյան

Սակայն ո՞վ ե լսում նրանց,
Բզկտում են արդեն միմյանց:
Յեվ հալածված, սաստիկ շշմած,
Գորշ ծխին են նայում ապշած:
— Փեսա, փեսա,
Մի ինձ առա՛
Կինդ ո՞ւր ե,
Կենդանի՞ յե:

— Ախ, սև լինեք եսպես հարսնիք,
Ես լի՛նչ որի մեզ հասցրիք:
— Յեղբայր, պրծավ մեր լավ որը,
Թշնամի յեն մեզ բոլորը,
Ել վճնց անենք
Ո՞ւմ աղերսենք...
— Վոր ասացի՛ զգուշ կացեք,
Զլսեցիք. դե՛հ սատկեցեք:
Յեվ մահաբոթ ծխին հլու,
Կոտորվեցին մոծակ ու լու:

1316
38

Դրավիտի լիազոր Կ. 4716. Հրատ. 4380.
Պատվեր 25. Տըրած 5000.
Թուղթ 62X94. Տպագր. 1 մամ.
Մեկ մամ. 25344 նիշ. Հեղին. 0,6 մամ.
Հանձնված ե արտադրության 2 հունվարի 38թ.
Ստորագրված ե տպագրության 4 հունվարի 38թ.
գինը 70 կոպ.
Պետհրատի տպարան, Յերևան, Լենինի փող. 65

ՀՀ Ազգային գրադարան

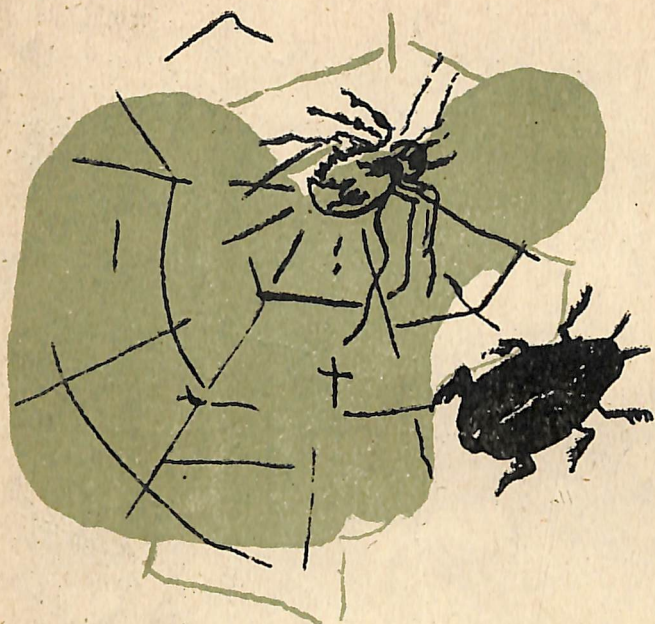

NL0409009

140

11698

ԳԻՆԵ 70 407

Н. НАЗАРЯН
СВАДЬБА КОМАРОВ
ГИЗ АРМ. ССР ЕРЕВАН 1938